

**1887-03-06**

**AFSENDER**

Joakim Skovgaard

**MODTAGER**

H.C. Aggersborg

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 19

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 108 Nr. 19

Roma 6 Marts 1087

Presvater 11 Klost

20 Marts

Den første sending af breve fra Catherine, kommer jeg, til  
vi kommer hjem. — Nu har jeg ladet dette brev vist, og må så  
endda tilbageholde den ene del af Cathrines brev  
tilfælde da jeg ellers måtte sætte nogle flere primærker på.

Kjære Onkel! Fæder fik vist brev  
sættet, så er det din tur, og det er da på  
tiden, jeg synes, det er en evigheds lidning jeg har  
brakt med Dig. det er min skyld, det  
ved jeg nok, men er jeg her. Det er dog bedst  
at skyde skylden på noget, og så skal vor  
uformuige liv, som der ikke er så meget  
interessant ved, uden for os selv, have dem,  
for vi oplever nu ikke, at kunne se  
Afrika med det ene øje og Asien med det  
andet, og dog tør vi nok måle lykkeligheden  
med Catherine. Det er ellers en fryd at  
lese hendes breve, så havde jeg ikke i sin  
tid været i Arkadien og nu var i det lyk-  
kelige land, hvor kun godt gifte sjæle  
kommer, (det er en skam jeg ikke ved hvad  
det hedder i geografien, men det ligger  
på vejen til Paradiet, så meget er sikkert)  
ville jeg vist være misvillig på hende.  
Så! nu mynner Aquila, så er det næsten ikke

muligt at holde tankerne samlede.  
Det er noget om Danmark, ikke først hun  
har hjemme, det har hun ikke, men hendes  
glæde sig til at komme hjem er dog nu  
så stærk, så det grænser til den glædeste  
langsel man kan have, når man nyder  
øjeblikket af sit ganske hjerte, og det  
gjør vi begge. Jeg har nu så travlt, og  
vejret er så dejligt, og du bliver næsten  
tid til at få alt det vi skulde ud af den rest  
uger, vi bliver her endnu, så jeg har ikke  
tid til rigtig at længe, men glæde mig kan  
Du tro jeg gør, vi taler så tit både om det  
og det af hjemmet vedkommende ting, vi  
skal jo til vort eget hjem, midt imellem  
alle vore kjæres hjem. Og nu idag får  
jeg brev om, at Antal Titus er bleven lykkelig  
Lis, det er underligt at tænke på det liv  
i Sverige, som nu har ende, bare Antal  
dog må få fat i noget som er godt for  
ham, jeg længe efter at høre om hvordan  
det går, til dynde og sidst er denne  
ulykke mistet netop en lykke, men det



er aligevel trangt at tænke på.  
Tror Du på, at det bliver til krig, det gjør  
Du vist ikke, men der er dog mange som  
tror det, vi ser næsten ingen sandtke aviser,  
vi bor så langt fra Foreningen, så det  
er kun af og til vi hører det, vi bor her  
ganske far os selv, og mit arbejde har  
jeg langt ude i den ubebyggede del af Rom  
i en dejlig gartnerhave, hvor jeg har  
Her i vore vinduer har vi en urtepotte med  
anemoner i, som vi tog med rodet ude i  
Villa Doria Pamfili, d.v.s. der er ingen  
blomster på dem, de knopper der var, blev  
til ingenting, men bladene vokser godt, og  
nu i morges opdagede jeg, at en anden art  
anemone, som kom af en fejltagelse med de  
rigtige, har nu store knopper, og vi er  
både meget opsindt på hvordan de bliver.  
Mærkeligt nok er det den gang mig, som  
holder mest af de blomster, Agneta er jo ellers  
den selvskreene blomsterven, og jeg sætter  
ellers ikke videre pris på blomster i stue.  
Fader takker jeg så meget for tilbudslen  
af brev fra Cathrin, hermed følger også et

han har skrevet til Fru Mariboe, at er  
Du nok så god at gemme til Niels engang  
kommer og kan tage det med til hende.  
Så beder jeg Dig også give Niels vedlagte  
nemre, det er til mine udstillings billeder.  
Den 7de. Til Sommer tænker jeg der bliver  
mere sammenhold på vor del af fami-  
lien, end der længe har været, vi bliver sa-  
thjemme, og Niels nok også, så er der Cath-  
rine, ja hvad mon hun gør? Kom så en  
gang enellen om hos os og hør lidt på  
det nye klaver, ja det er rigtig nok smukt,  
men har Agnete rent glemt at spille, det  
er, men hun vidunder nok snart at for-  
dante. A! du Antul! Da vil fylde så  
dejligt, være små stuer, især når Du har  
Dine damer med Dig, og træpperne bliver  
det Dig naturligvis en hel vir af bølge  
og ad. Og samtidigt træffer de måske  
n° ungdommen fra vesterbros, det kan Du  
vist også lide og Prigorfader kan Du  
vist rigtig snakke med. Nå nu får vi se,  
lev vel og held Din, Agnete hilser  
mange gange. Ii Ungens Joakim Skjær